

King Avimelech?

1. Abarbanel to Shoftim 9:6

ומה שראוי שתדע הוא, כי עם היות שאמר כאן "וימליכו את אבימלך", הנה לפי האמת לא היה מלך ולא מנאוהו עם מלכי ישראל, והכתוב אמר (ט:כב) "וישר אבימלך על ישראל", כי היה ענינו ממשלה ושררה, לא מלכות. וזה כי המלכות לא תאמר בעצם ואמת כי אם כאשר יהיה שם משיחה, והמלך הראשון שנמשח בישראל היה שאול, אבל נאמר כאן ובספר שופטים כלו "מלך" על צד ההעברה לכל שופט שוטר ומושל:

What you should know is this: Although it says "And they made Avimelech king" here, in truth, he was not a king, and he was not counted with the kings of Israel. The text (9:22) says, "And Avimelech ruled over Israel," meaning authority and power, not monarchy. Monarchy is only truly applied when there is an anointing, and the first king anointed over Israel was Saul. Here, and throughout the book of Shoftim, it says "king" as a borrowed term for any judge, officer or ruler.

Overall Approaches to the Parable

2. Metzudat David to Shoftim 9:8

פתח דבריו במשל. ועם שאין כל דברי הנמשל ידמו להמשל, הנה קצת הדברים ידמו ויתר דברי המשל באו ליפות המשל ולהכניס בלב השומע:

He began with a parable. Although not all elements of the lesson resemble the parable, some of them do resemble it, and the rest of the parable comes to beautify it and to introduce it into the heart of the listener.

3. Radak to Shoftim 9:13

מה שהזכיר ג' עצים אלה לדבר לקצר הדבר, ועוד כי הזכיר שלשה המשובחים ואחר כך הזכיר הפחות שהוא משל לאבימלך. It mentioned these three trees to abbreviate the matter. Also, it mentioned the three greatest, and then it mentioned the least – a parable for Avimelech.

4. Malbim to Shoftim 9:8, 9:16

מדרך המבקשים מלך לבקש איש היותר ראוי והיותר מעולה למהלך שלמות הכלל... והנה התכליתיות יתחלקו לשלשה, טוב, ערב, מועיל... במות גדעון נמצאו בין בניו חכמים דורשים הטוב כשתילי זיתים, ועשירים דורשים הערב כתאנה חנטה פגיה, וחכמים במדיניות אל המועיל, "פְּרֹם תָּמַר עֲנֹו לָהֶם. (ישעי' כז:ב)" ואלה לא אבו במלוכה ולא שחרוהו, ואתם המוני עם הפחותים הלכתם אל האטד שלא נמצא בו לא טוב ולא ערב ולא מועיל, רק מה שהיה כקוץ ודרדר להשחית את אחיו.

It is the way of those who seek a king to seek a man who is more suited and greater to bring the community to perfection... The goals may be split into three: 1) good, 2) sweet, 3) effective...

When Gidon died, there were found among this children scholars who sought the good, like olive saplings, and wealthy people who sought the sweet, like a fig with its ripening *pagim*, and political savants who would seek that which would be effective, "They should be praised as a vine of good wine grapes." They did not wish to rule and they did not seek it, and you, the deficient masses, went to the thorn in which is found neither good nor sweetness nor effectiveness, only that he is like a thorn and nettle, destroying his brothers.

5. Abarbanel to Shoftim 9:14

ואמר עוד שבקשת הגדולה הוא מופת סכלי שאין המבקש ראוי אליה, וכאמרם (חכמי המדות) הרודף אחר השררה בורחת ממנו. And it also said that seeking power is a sign that the seeker is not worthy of it. As (the scholars of character) said: One who seeks power, power flees from him.

6. Midrash Tanchuma (Buber) to Vayera 29

"ויאמרו לזית", זה עתניאל בן קנז שהוא משבטו של יהודה, שנאמר "זית רענן" (ירמיה יא טז) ... הלכו אצל דבורה "ויאמרו העצים לתאנה" זו דבורה... "ויאמרו העצים לגפן", ... זה ברק וגדעון...

"And they said to the olive" – this is Otniel ben K'naz, of Yehudah, as Yirmiyahu 11:16 says [of Judea], "A fresh olive."... They went to Devorah, "And the trees said to the fig," this is Devorah... "And the trees said to the grape"... this is Barak and Gidon.

Specifics

7. Abarbanel to Shoftim 9:7

הלך ויעמוד בהר, להיותו מקום מוכן לדבר עליו דברי תורה ושמעו ישראל הברכה והקללה

He went and stood on the mountain, a place ready to speak upon it words of Torah, and from which Israel had heard the blessing and the curse.

8. Midrash Tanchuma (Buber) to Vayera 29

אותן שהיו עומדין בהר עיבל ומקללין, למי היו מקללין, לא לאלו שעומדין כנגדן? ואלו שמברכין, למי היו מברכין לא לאלו שכנגדן? נמצאו הקללות באות על הר גריזים, והברכות על הר עיבל.

Those who stood on Mount Eval and cursed, toward whom did they curse, not to those who stood opposite them? And those who blessed, to whom did they bless, not to those who stood opposite them? So the curses came upon Mount Gerizim, and the blessings upon Mount Eval.

9. Talmud, Erchin 11a

מנין שאין אומרים שירה [במקדש] אלא על היין? שנאמר "ותאמר להם הגפן החדלתי את תירושי המשמה אלקים ואנשים" - אם אנשים משמה [בשתייה], אלקים במה משמה? מכאן שאין אומרים שירה אלא על היין.

How do we know that there is no song [in the Temple] other than with wine libations? As in Shoftim 9:13 – if it gladdens men [who drink it], how does it gladden Gd? We see that the song is only with wine libations.

10. Radak to Shoftim 9:13

וי"ת "דמיניה מנסכין קדם ד' וביה חדן רברבין." הרחיק יונתן ע"ה השמחה מהבורא ית' כמו שהרחיק כל שאר התארים ממנו, כי אין לפניו לא שמחה ולא עצבון. ומה שנאמר בו מהם על דרך משל, כי דברה תורה כלשון בני אדם. וכן תרגם אנקלוס "ויתעצב אל לבו" "ואמר במימריה למיתבר תוקפיהון כרעותיה", הרחיק לשון העצבון ממנו ית'. ומה שלא עשה כן במלת "ויחר אף ד'" והדומים לו, הוא לסוד ידוע אצל מביני מדע.

Yonatan rendered it, "From which they pour before Gd, and in it great ones are joyous." Yonatan distanced joy from Gd, as he distanced other adjectives from Him, for before Gd there is neither joy nor sadness. And when it is mentioned, it is a parable, for the Torah speaks in human speech. And so Onkelos rendered "And His heart was upset" as "And He declared He would break their strength, according to His will," distancing 'upset' from Gd. The fact that He did not do this for "And Gd's anger was aroused" and the like is due to a secret known to those who understand wisdom.

11. Malbim to Shoftim 9:14

אז חדלו ראשי העם שהם החכמים והעשירים והשרים לבקש מלך, עד שהעצים נושאי פרי לא יבקשו מלך כי לא מצאו. רק אז עמדו כל העצים, ר"ל אילני סרק שהם רוב העצים, ויבקשו מלך. והם אחר שאין בהם תכלית ופרי, יבחרו את האטד שהוא הגרוע שבכולם וחסר כל תועלת, והמעלה שלו נגד יתר אילני סרק מה שא"ל לקרב אליו כי מלא חנית והצצים וקוצים מכאיבים, כמ"ש (ש"ב כג, ו) "ובליעל קקוץ מונד פולקם." והנמשל שאחר שחדלו המעולים בעם לבקש מלך, התאספו ההמון כולו להקים עליהם איש נעדר כל שלמות והגרוע שבכולם, ומעלתו הוא רק כי מלא רצח ורומח וחנית:

Then the national leaders – the wise and wealthy and noble – cease seeking a king, so that the fruit-bearing trees did not seek a king, for they couldn't find one. Only then did all of the trees, meaning the trees that did not bear edible fruit, which are most of the trees, seek a king. And since they had no purpose or fruit, they picked the thorn, the worst of all, which has no benefit. Its only positive trait, to all of the non-fruit-bearing trees, is that one cannot draw near to it, for it is full of spears, arrows and painful thorns, as in Samuel II 23:6, "And the wicked ones are all like the cast away thorn." The lesson is that after the best of them stopped seeking a king, the masses united to appoint a man who lacked all perfection, who was the worst of them, whose value was only that he was full of murder, lances and spears.

12. Radak to Shoftim 9:9

ולפי שהמלך נבחר לשמור העם מנזק ומכל דבר רע אמר כי המלך שבחרו הם והוא אבימלך אינו ראוי לאותו התכלית... כי אדרבה הוא מזיק להם הפך הכוונה כמו הקוץ המריע למי שיאחז בו או יפעל בו כן עשה אבימלך בעם שכם שהרג בהם ובאחיו...

And because the king is selected to guard the nation from harm and all bad things, he said that the king they had chosen, Avimelech, was not suited for that purpose... For just the opposite, he would harm them, the opposite of their intent, like the thorn which harms those who grip it or use it. So Avimelech did to the nation in Shechem, killing them and his brothers...